

Gemmine zázračné uzdravenie na príhovor Gabriela od Bolestnej Panny Márie

Svätá Gemma žila v období krátko po Gabrielovej smrti, keď ešte nebol vyhlásený za svätého ani blahoslaveného. Keď bola chorá a doktori jej nedávali veľkú nádej, jedna rehoľná sestrička jej priniesla novú k ctihodnému Gabrielovi a jeho životopis. Gemmu to však ihneď neoslovilo a strčila knihu pod vankúš so slovami, že jej stačí Ježiš. Onedlho však na ňu doľahla hlboká depresia a premenila sa na silné pokušenie - bol to diabol, ktorý ju najprv zdeptal a potom sa jej zjavil a povedal: *Keď sa necháš viesť mnou, vytrhnem ťa z tohto utrpenia a úplne ťa uzdravím. A nedám ti len zdravie, ale každé potešenie, po ktorom zatúžiš.* Gemma hovorí: Takmer som podľahla. Ale zrazu som dostala nápad; rozhodla som sa pre Gabriela a zvolala som: *"Najprv duša, až potom telo!"*

Nepriateľ zaútočil ešte raz, ale Gemma opäť s dôverou vzývala Gabriela a diabol sa stiahol. Potom sa so zápalom pustila do čítania Gabrielovho životopisu. Bola nadchnutá jeho cnosťami a cestami. Keď sa neskôr pani Giannini vrátila pre knihu, Gemma jej ju vracala so slzami v očiach. Ale sv. Gabriel jej odplatil túto malú obeť a v tú istú noc *"...zjavil sa mi vo sne, bol celý v bielom. Najprv som ho nespoznala. Všimol si to a odhaliac bielu tuniku sa ukázal oblečený ako pasionista. Potom som ho hneď spoznala, ale zostala som ticho. Nato sa ma spýtal, prečo som plakala, keď som vracala jeho životopis. Nevieť čo som odpovedala, ale on mi odvetil: "Bud' dobrá a vrátim sa k tebe."*

Gemma sa s dôverou začala utiekať k dnes už svätému Gabrielovi. Neskôr o tom napísala: *"Stále viac a viac som obdivovala jeho cnosti a jeho cesty. Moja oddanosť voči nemu stále rástla. V noci som nespala bez jeho obrázku pod vankúšom a potom som ho videla pri sebe. Nevieť ako to vysvetliť, ale cítila som jeho prítomnosť. Zakaždým a pri každej činnosti mi brat Gabriel prišiel na myseľ."*

Zdalo sa, že dvadsaťročná Gemma leží už na smrteľnej posteli. Jej choroba trvala už celý rok. Ležala nepohnuto a nevládala sa ani obrátiť, len keď jej pomohli dobré sestričky od sv. Kamila de Lellis, ktoré ju chodili navštevovať. Bola úplne odovzdaná do Božej vôle a trpezlivo čakala, čo s ňou bude. Lekári jej už nedávali veľkú šancu, ale rozhodli sa ešte pre poslednú operáciu. Okrem toho jej pravidelne vypaľovali rany pozdĺž chrbtice. Táto obdivuhodná pacientka však odmietala akékoľvek zmiernenie bolesti a všetky tieto operácie podstupovala bez umŕtvovania, teda pri plnom vedomí. Ale každý pokus o vyliečenie bol márný. Lekári sa vzdali. 2. februára prijala viatikum. Počúvajme, ako Gemma opisuje, čo sa stalo potom:

"Konali trojdňové pobožnosti a novény za moje uzdravenie. Ja sama, povzbudená toľkými vzácnymi slovami z Ježišovho života, som zostala ľahostajná. Práve vtedy jedna z mojich bývalých učiteliek, ktorá bola veľmi chorá, ma prišla posledný raz pozrieť a rozlúčiť sa, kým sa nestretne v nebi. Potom ma prosila, aby som vykonala novú k blahoslavenej Margite Márii Alacoque a uistila ma, že mi vymôže milosť, buď dokonalého uzdravenia, alebo že po smrti pôjdem priamo do neba. Aby som jej urobila radosť, začala som ju 23. februára 1899. Bola skoro polnoc, keď som počula preberanie ruženca, pocítila

som ruku na čele a počula som hlas, ktorý opakoval deväťkrát za sebou Otčenáš, Zdravas a Sláva. Ale pre vyčerpanosť som takmer nevládala odpovedať. Ten hlas sa ma pýtal: "Chceš sa uzdraviť? S vierou sa modli každý večer k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Prídem za tebou kým sa novéna neskončí a budeme sa modliť spolu k tomuto Najsvätejšiemu Srdcu." Bol to pasionista, bl. Gabriel; a ako sľúbil, každý večer prišiel. Položil mi ruku na čelo a spolu sme recitovali Otčenáše a mala som pridať tri Sláva Otcu k Blahoslavenej Margite Márii.

Novéna skončila presne na prvý piatok v marci. Zavolala som svojho spovedníka a vyspovedala som sa. Skoro ráno, stále pripútaná k posteli, som prijala sväté prijímanie. Ó, aké šťastné chvíle som prežila s Ježišom! Pýtal sa ma: "Chceš sa uzdraviť?" Pre hlboké dojatie som však nedokázala odpovedať. Srdcom som odpovedala: "Ako len Ty chceš." Úbohý Ježiš! Milosť bola udelená. Bola som uzdravená. Bolo to len chvíľu po druhej ráno, potom som vstala. Všetci okolo plakali od radosti. Ja som bola tiež šťastná, nie kvôli uzdraveniu, ale že Ježiš si ma vybral za Svoje dieťa. Naozaj, predtým, ako odišiel, mi povedal: "Dieťa moje, dar, ktorý si dnes ráno prijala, budú nasledovať mnohé ďalšie a ešte väčšie. Budem stále s tebou a budem tvojím Otcom a ona bude tvojou Matkou," povedal ukazujúc na Pannu Máriu Bolestivú. "Otcovská pomoc nikdy nebude chýbať tým, ktorí sa vložia do Mojich rúk. Preto nebudeš mať žiadnu núdzu, aj keď ťa zbavím každej útechy a pomoci v tomto svete."

Gemmine uzdravenie bolo okamžité a dokonalé. Pôvodcom bolo Najsvätejšie Srdce Ježišovo, orodovníčkou bola blahoslavená (dnes už svätá) Margita Mária Alacoque a Gabriel (dnes už tiež svätý) bol pomocníkom. A správy o tomto zázračnom uzdravení sa ihneď rozšírili po celom meste.